

Kunsthøgskolen i Oslo

Fossveien 24, 0551 Oslo
31 May ~ 9 June 2024

Design *Graduation* Show

Seriously! The Times They Are A-Changin'

It is a special and important event when we get to see the work of so many of the designers of the future in full bloom and gathered in one and the same exhibition.

You are the first graduating students since 2019 who have mostly not had your studies directly affected by the pandemic. However, you have studied in a time marked by dramatic developments in the world with outbreaks of war, escalating and brutal conflicts, increased polarization and instability. It is wonderful to see that KHiO's students react and engage with force and dialogue, but in such a time one could also hope that the need for creativity, art and culture as a counterweight became clearer and more important both for decision-makers and the public. Instead, we see a development in which the conditions for art and design education are tightened and give rise to limitations. This year we also graduate the last of the international students who do not have to pay tuition fees and much of the valuable diversity of perspectives and mindsets from all over the world that until now have met here to create, think and learn together is disappearing.

Oslo National Academy of the Arts is undergoing change in a demanding landscape. Together, we look at how we can interact and organize ourselves differently to take care of, further develop and create a strong and diverse art college for the future. This gives reason for optimism. Along the way, we must both be patient, make difficult choices, endure adversity and stand in uncertainty.

In all of this, our three subject areas, interior architecture and furniture design, clothing design and costume design, and graphic design and illustration, stand firmly in a tradition of artistic and critical-thinking where we seek to educate free, independent-thinking and responsible designers. As graduate designers with an artistic approach to design, you bear a great responsibility to show your own unique view of the world through your creative work. It is what each of you do as designers that is valuable and important. Together, you make up the rich diversity of expressions and approaches already contributing to challenge, develop and change the professional fields and society.

As a metaphor for this, the design profile for this year's exhibition is inspired by the forces of weeds which, in the face of all adversity, break through the small cracks in man-made structures, systems and obstacles to flourish and change the landscape.

On behalf of all our employees in the Design department, I would like to thank you all for choosing to study at KHiO, for what you have acquired, contributed and what we have learned together. I hope you go out into the world and flourish as designers and that you use what you've learned to make a difference.

Congratulations & happy graduation!
Peter Løchstøer / Dean, Department of Design

*Interior architecture and
furniture design*
*Interiørarkitektur og
møbeldesign:*

bachelor (BAIM)

1. Marius Gammelgaard Aaserud
2. Haldis Hognestad Hasler
3. Elisabet Romer Iversen
4. Anniken Ore Larssen
5. Mira Genevieve Dagbo Landa
6. Sarah Manskow
7. Lasse Emil Mørck
8. Torbjørn Norheim
9. Ole Petter Stavrum Salater
10. Erik Sarto Thorshaug

master (MAIM)

11. Tobias Bang
12. Charlotte Mathilde Friis
13. Alejandro Alberto Rebollos Heres
14. Johanne Hektoen Hjort–Larsen
15. Mathias Brask–Nielsen Malm
16. Marte Elise Nesdal
17. Camila Urrego Rojas
18. Josephine Sassu
19. Kjetil Smedal
20. Lloyd Achim Winter

bachelor (BAGI)

40. Sara Aras Andersson
41. Ella Barclay
42. Erlend Klungnes Berg
43. Selma Enoksen
44. Marthe Dick Halvorsen
45. Rasmus Hareide
46. Mona Huang Høivik
47. Marie Victoria Brandtzæg Slaatta
48. Estella Tenga
49. Maija Uleberg
50. Harald Martin Orvin Wroldsen

designavgang.no

Clothing design and costume design
Klesdesign og kostymedesign:

bachelor (BAKK)

21. Fanny Bjørn
22. Vilde Marie Birkeland
23. Vilde Espeland Brattেকås
24. Synne Flikke
25. Live Gåre
26. Nora Granhaug–Jones
27. Anne Silkjær Petersen
28. Xueqin Elina Pang
29. Molly Larsson Raak
30. Pål Mikael Madsen Sterk–Hansen

master (MAKK)

31. Annikken Wilhelmsen
32. Chieh–Shan Chen
33. Sandra Holdal Hansen
34. Lieu Le
35. Pucen Liu
36. Magdalena Mikalsen
37. Yuzhuo Wang
38. Zhengwei Wu
39. Qingyi Zhang

Graphic design and illustration
Grafisk design og illustrasjon:

master (MAGI)

51. Levi Holt Bratland
52. Herman Breda Enkerud
53. Julia Jayko Fosslund
54. Kine Kolstad
55. Christa Barlinn Korvald
56. Chonlada Panpakdeediskul
57. Åsta Sparr
58. Nicolas Vittori

Kunsthøgskolen i Oslo

Fossveien 24 / 0551 Oslo
31 May ~ 9 June 2024

Design Graduation Show

Seriously! The Times They Are A-Changin'

Det er en spesiell og viktig begivenhet når vi får se arbeidet til så mange av fremtidens designere i full blomst og samlet i en og samme utstilling.

Dere er de første avgangsstudentene siden 2019 som stort sett ikke har hatt en studietid direkte preget av pandemi. Til gjengjeld har dere studert i en tid preget av dramatisk utvikling i verden med krigsutbrudd, eskalerende og brutale konflikter, økt polarisering og ustabilitet. Det er fantastisk å se at KHiOs studenter reagerer og engasjerer seg med kraft og dialog, men i en slik tid kunne man også håpe på at behovet for kreativitet, kunst og kultur som en motvekt ble tydeligere og viktigere både for beslutningstakere og folk flest. I stedet ser vi en utvikling der betingelsene for å drive kunst- og designutdanning strammes inn og gir begrensninger. I år uteksaminerer vi også det siste kullet med internasjonale studenter som ikke må betale skolepenger og mye av det verdifulle mangfoldet av perspektiver og tankesett fra hele verden som frem til år har møttes her for å skape, tenke og lære sammen forsvinner.

Kunsthøgskolen er under endring i et krevende landskap. I fellesskap ser vi på hvordan vi kan samhandle og organisere oss annerledes for å ta vare på, videreutvikle og skape en sterk og mangfoldig kunsthøgskole for fremtiden. Det gir grunn til optimisme. Underveis må vi både være tålmodige, ta vanskelig valg, tåle motgang og å stå i det usikre.

I alt dette står våre tre fagområder, interiørarkitektur og møbel-design, klesdesign og kostymedesign, og grafisk design og illustrasjon støtt i en kunstnerisk og kritisk tenkende tradisjon der vi søker å utdanne frie, selvstendige tenkende og ansvarlige designere. Som nyutdannede designere med en kunstnerisk tilnærming til fagene bærer dere et stort ansvar for å vise deres eget unike blikk på verden gjennom det skapende arbeidet. Det er hva hver enkelt av dere gjør som designere som er verdifullt og viktig. Til sammen utgjør dere det rike mangfoldet av uttrykk og tilnærminger som allerede nå bidrar til å utfordre, utvikle og forandre både fagfelt og samfunn.

Som en metafor for dette er designprofilen for årets utstilling inspirert av uggressets krefter som, i møte med all motgang, bryter gjennom de små sprekke i menneskeskapte strukturer, systemer og hindringer for å blomstre og forandre landskapet.

På vegne av alle oss ansatte på avdeling Design vil jeg takke dere alle for at dere valgte å studere på KHiO, for det dere har tatt imot, tilført og det vi har lært sammen. Jeg håper dere går ut i verden og blomstrer som designere og at dere bruker det dere har lært til å utgjøre en forskjell.

Gratulerer med avgang!
Peter Løchstøer / Dekan, avdeling Design

Reviewing interior and furniture intelligences

Toni Kauppila

Professor and Head of Department for Interior Architecture and Furniture Design

In the Interior Architecture and Furniture Design programme our common agenda is to work with our social spaces and with the objects and things related to them. We see this as a framework how we engage with our society and its multiple cultures. This meeting of cultural diversity is the essence of academia, how we peer assess our knowledge creation across the borders. Ever since Arne Korsmo coined our Norwegian programme in 1934, our study programme has been built on ample international exchange of thoughts and influences. This cultural cross-pollination is there to amalgamate the greater community of designers. The differences are not articulated by national borders of Norway, Europe, and the third-world, but our motives are much more nuanced and diversified.

Times are cumbersome to say the least. But that is not news anymore, more the current status quo. The international instability impacts our profession and our education directly and indirectly. The presence of war in Ukraine, Gaza and elsewhere cannot and should not be ignored in our everyday work, where the horrors, the blown apart homes and human devastations are with us on daily basis through the news. These escalating conflicts are challenging our notions on celebrating the cultural differences and jeopardises our believes for building our social spaces for better future together. Beyond these horrific incidences, also, in the new policies of closing borders for non-European students with the high tuition fees begins to impact the leaning environment by diminishing the multiplicity of voices desperately needed for the profession to perform better in this heterogenous world.

Sametime other complex issues concern our profession. The reuse and upcycling are now integrated part of our work, thus forcing us to rethink our relationship to material practices, and making of things. The AI is here also evermore present to question our roles and tasks, eventually impacting the modes our profession operates, and raising many ethical concerns in the process.

Despite the perplex challenges and somewhat darker times, there is inherent optimism within us to work for the better world! The works proudly presented by Interior Architecture and Furniture Design programmes show a great variety of approaches, as individual interpretations how to operate designerly in this complex world. The rich palette of works also reflect the heterogeneity of our students, thus is the direct manifestation of us as a community of manifold. However, we do share a common concern towards the ethics in design and how we interact with our environment even if we move from crises to the next.

>>>

I wish to thank all the graduating students for their contributions to our on-going, never-ending talks on design and the making-of it. This lays the foundation for our collective learning and pushing our disciplines forward. I warmly welcome the greater audience to enjoy the works and to participate in the dialogue with us. And I wish all the best for the new Bachelors in Interior Architecture and Furniture design and Masters in Design. Be open to see the world around you, trust in your willingness to learn and follow your heart to operate in the conditions where the uncertainty is the status quo.

.....

Keep in Touch

Ida Falck Øien

Associate Professor and Subject Area Coordinator for Clothing Design and Costume design

While we might use the word crisis for a singular specific situation, such as a pandemic that would be resolved, we are now witnessing one crisis blurring into another one. The status quo of interconnected, inseparable crises forces us to consider that “the normal” might just never return. There are various ways to deal with uncertainties and fear in regards to injustice, war, climate crisis. While the demand for protest is in full effect, at the same time the everyday keeps going too. We dress up, do groceries etcetera. Alongside this, we make artistic contributions. However, what does it mean to teach and study design in times like these? And to devote our careers to these artistic formats in relation to a general state of crisis?

While protest invites an active, and even physical, engagement in politics, the graduation projects are less explicitly so. However, the students show an awareness of the impact of ‘what stories we tell to tell other stories with’(Haraway 2016). Through topics of grief, healing, folklore (shared rituals) and memory they address topics of migration, homesickness and the value of relationality. Who are we related to, how to foster the connection between people, things and other beings. Tactile garments and character design that can present fantastical sidesteps that challenge the known. The works address engagement by an escapism that might reroute us to the pressing here and now. Long gone is the idea that designers are here to solve problems. Now, it’s personal, and the personal is after all political (Hanisch 1969), and surely, vice versa.

Although the course doesn’t have a political aim, implicitly the study plan is political in how and what we teach. What does it mean to teach design in times of crisis? Why design garments, when we in fact have enough? And why teach craft, when we have Youtube tutorials? It is exactly in this space of friction and doubt, where the capacity of the art school unfolds itself. At KHIO students are not consumers but co-makers of knowledge that connect the daily (our relation to garments, bodies, the roles we take) to the stories and possibilities beyond.

>>>

While politics affect the content of the curriculum, it also affects the practical conditions of the program. The recent introduction of a school fee for international students from outside Europe, means that this might be the last year in which we are witnessing a clothing and costume MA-class with international students from beyond European borders. While teachers and supervisors carry an important role in the program, the students’ peer to peer learning cannot be underestimated. Less diversity in students, and in general, is willed politics that narrows our frame of reference and understanding. As such, we as a learning community, must fight it.

With that, let’s insist on staying connected, be curious about differences and keep learning and supporting each other. Not only within the school, but also as alumni, peers and colleagues. Take on our role as active participants in the professional field of clothing and costume with responsibility, care and curiosity.

Thank you and congratulations on behalf of the Clothing and Costume program.

.....

Come and meet us.
See what we've done. Don't give up!

Andreas Berg & Martin Lundell

Professor of illustration & Professor and Subject Area Coordinator for Graphic Design and Illustration

This spring, the last non-European students who have been allowed to study on the same terms as the Norwegian ones graduate from the Oslo National Academy of the Arts. This pains us, as does the unjust deportation of our former student and colleague to Kazakhstan. War is going on nearby, and we do not forget that for a moment.

However, in our students' work, we see hopeful resistance. A social pathos is noticeable throughout. Several students address mental illness and social injustice. A student brings to life a utopian ideology. But even studies of form can also work as spells against hopelessness. One student creates images of states of mind, and another offers a map of an inner landscape.

Graphic design and illustration are closely connected to language. Our students are skilled at working with words and translating them. Writing is part of the curriculum, but we are pleased to see how students move away from academic language to express themselves in a more literary way. Anyone who has a language of their own is never completely powerless.

Our areas are integrated with the media and media criticism is a consistent theme. The form of the book is challenged, as are the conditions for publication. The exhibition includes drawings and comments from two months of trial in an important legal case. One student has worked with the concept of we and the role of cohesion in our society.

Publisert i forbindelse med avgangsutstillingen til designavdelingen på Kunsthøgskolen i Oslo. Avgangsutstillingen er koordinert av Margaret Abeshu Leversby. Katalogen og utstillingens identitet er grafisk utformet av tegnekontoret / Ruth Emilie Rustad Martinsen og Nicolo Groenier. Katalogen er satt i Arial Narrow og Times New Roman på Munken Lynx og Multiart Gloss. Trykket i et opplag på 600 hos TS trykk.

Congratulations & happy graduation!

BAIM

Marius Gammelgaard Aaserud

LACK

We're forced in to echo chambers of like-minded and presented only with the most extreme of counterparties. We no longer see each other, but we see ourselves in LACK, and we have so for 45 years. The 7th best-selling product in IKEA's catalog. What is this table measuring 55x55x45cm that we all agree on? Who is LACK, who are we.

Vi er tvunget inn i et ekkokammer av likesinnede og presenteres kun med det mest ekstreme av motparter. Vi ser ikke hverandre, men vi ser oss selv i LACK og vi har sett oss selv i LACK i 45 år. Det er det 7-ende mest solgte produktet i IKEAs katalog. Hva er dette bordet på 55x55x45cm som vi alle enes om? Hvem er LACK, hvem er vi.

marius@aaserud.xyz
@gammelgaard__

1

BAIM

Haldis Hognestad Hasler

Til minne om et elsket minne

Can things carry memory? What makes an heirloom a sentimental possession? And why are we more fond of things we have memories with or about than others? The sculpture "Alkemuggen" explores whether memories can take shape, and whether memory can be passed on in physical form.

Excerpt from memory:

"The first time I saw 'Alkemuggen' that I would later inherit was when my grandmother had moved to Smiegata and had placed it on top of the kitchen cupboard next to an electric singing teddy bear.

I was always fascinated by this little pitcher. It was never used, as far as I can remember. Where did it come from and where had it been?"

Alkemuggen was designed by Jacob Kielland Sømme in 1910, and produced by Egersund Fayance ca. 1910, the 1930s and between 1954 and 1981.

Kan ting bære minne? Hva gjør et arvegods til et sentimentalt eie? Og hvorfor er vi mer glad i ting vi har minner med eller om, enn andre? Skulpturen «Alkemuggen» utforsker om minner kan ta form, og om minnet kan levere videre i fysisk form. Utdrag fra minnet:

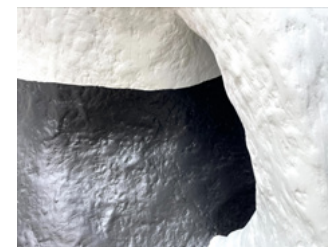
«Den første gangen jeg så alkemuggen jeg senere skulle arve var når farmor hadde flyttet til Smiegata og hadde plassert den oppå kjøkkenskapet sammen med en elektrisk syngende bamse.

Jeg var alltid fascinert av denne lille muggen. Den ble aldri brukt, etter mitt minne. Hvor kom den fra og hvor hadde den vært?»

Alkemuggen ble designet av Jacob Kielland Sømme i 1910, og produsert av Egersund Fayance ca. 1910, 1930-tallet og mellom 1954 og 1981.

haldishasler@gmail.com
@haldishasler

2

BAIM

Elisabet Romer Iversen

Hønehuset ~ Objekt som skaper rom

A former henhouse has been converted into bedrooms for volunteers working on a farm. Eight people share a room with a sloping ceiling and limited natural light.

In my project, I have worked with furniture that creates space, and explored what is needed to give the individual the feeling of having their own private zone, despite the fact that they are close to the other residents.

I have been inspired by the building's history as a henhouse, and tried to use the architectural elements from its former function as tools in my process. I have delved into the hens way of life, their intelligence and group dynamics, and discovered many similarities to humans.

The object I have made is a piece of furniture that can be modified based on which individual takes up residence in it, and the needs this person may have.

Et tidligere hønehus er omdisponert til soverom for frivillige arbeidere ved en gårdsdrift. Åtte personer deler et avlangt rom med skråtak, og begrenset naturlig lys.

I mitt arbeid har jeg jobbet med møbler som skaper rom, og utforsket hva som behøves for å gi den enkelte følelsen av å ha sin egen private sone, til tross for at de er tett på de andre beboerne.

Jeg har latt meg inspirere av bygningens historie som hønehus, og forsøkt å bruke de arkitektoniske elementene fra dets tidligere funksjon som virkemidler i min prosess. Jeg har fordypet meg i hønens levemåte, intelligens og gruppedynamikk, og oppdaget mange likheter til hvordan vi mennesker er og lever.

Objektet jeg har laget er et møbel som kan modifieres utfra hvilket individ som tar bolig i det, og hvilke behov det har til enhver tid.

elisabet.romer@yahoo.com

3

BAIM

Anniken Ore Larssen

Embodying Color

What do colors feel like in the body? As a yoga teacher and designer, I am fascinated by how our bodies are affected by our surroundings ~ spaces, objects, colors, people.

Embodying color explores color as more than something visual, taking Bauhaus professor Gertrud Grunow's theory as its point of departure. For every color, Grunow found a corresponding sound, material, form, movement, and sensation in the body. Expressed as different seating objects for each color, you are invited to experience these correlations. You are also invited to discover what colors feel like in your body, through guided color meditations.

The meditation sessions are drop-in based and will last for 20 minutes. See @art.nix on Instagram for updated schedule.

Hvordan kjennes farger ut i kroppen? Som yogalærer og designer er jeg fascinert av hvordan omgivelsene våre påvirker oss ~ rom, objekter, mennesker, farger. Kroppen er utgangspunktet for hvordan vi er i verden.

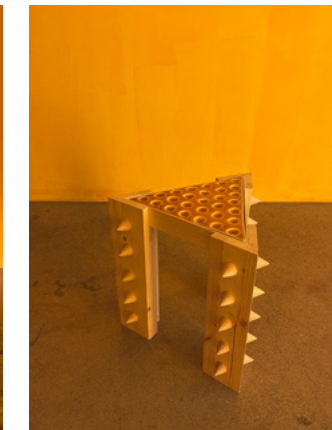
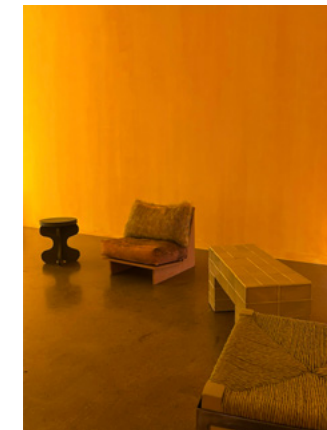
Prosjektet *Embodying color* søker å gi en opplevelse av farger som mer enn noe visuelt. Utstillingen tar utgangspunkt i Bauhaus-professor Gertrud Grunows fargelære, som finner sammenhenger mellom farger, lyd, form, materialer, bevegelser og sensasjoner i kroppen. Fargene i Grunows teori er uttrykket gjennom ulike sittemøbler, hvor du inviteres til å utforske disse sammenhengene. Det vil også settes opp fargemeditasjoner i utstillingsperioden som foregår sittende på disse møblene. Her blir du ledet inn din personlige opplevelse av farger, i din kropp.

Meditasjonene er drop-in basert og varer i 20 minutter. Følg med på @art.nix på Instagram for tidspunkter.

Sted: Whitebox gallery (KHIO)

annikenorelarssen@gmail.com
[@art.nix](https://www.instagram.com/art.nix)

4

Endelig utgave av drømmehuset i dataform. Jeg skriver endelig i kursiv fordi jeg ikke aner hvordan det vil bli til slutt, men dette er et utgangspunkt som jeg vil følge.

Endelig utgave av drømmehuset i dataform. Jeg skriver endelig i kursiv fordi jeg ikke aner hvordan det vil bli til slutt, men dette er et utgangspunkt som jeg vil følge.

Endelig utgave av drømmehuset i dataform. Jeg skriver endelig i kursiv fordi jeg ikke aner hvordan det vil bli til slutt, men dette er et utgangspunkt som jeg vil følge.

BAIM Mira Genevieve Dagbo Landa

Dream House, Never Built

The housing situation today, especially in Oslo, makes the dream of having something of one's own seem like a distant horizon in a desert of economic and social challenges. The optimism I once felt for creating something new has been dampened by the harsh realities of life.

From this frustration and sorrow arose the project *Dream House, Never Built*. A project based on fantasies and dreams, set against a city where anonymous apartment complexes of cardboard quality are constantly being built, with the fewest possible windows and the highest possible square meter price.

This is my contribution to a fictional competition to build Oslo's new mausoleum for inhumane housing policy, and I ask: If there were no limitations, what would your dream house be like?

Slik boligsituasjonen er i dag, spesielt i Oslo, virker drømmen om noe eget som en fjern horisont i en ørken av økonomiske og sosiale utfordringer. Optimismen jeg en gang følte for å skape noe nytt er blitt dempet av virkelighetens harde realiteter.

Fra denne frustrasjonen og sorgen oppsto prosjektet *Dream House, Never Built*. Et prosjekt basert på fantasier og drømmer, satt opp mot en by hvor det stadig bygges anonyme leilighetskomplekser i pappkvalitet, med minst mulig antall vindu og størst mulig kvadratmeterpris.

Dette er mitt bidrag i en fiktiv konkurranse om å bygge Oslos nye mausoleum for umenneskelig boligpolitikk og jeg spør: Dersom det ikke fantes noen begrensninger, hvordan vil ditt drømmehus være?

miraglanda@gmail.com
[@miragenevieve](https://www.instagram.com/miragenevieve)

5

BAIM Sarah Manskow

Hangar B

One morning in second grade, when I attended elementary school, we were suddenly evacuated to new premises on the Karljohansvern peninsula in Horten. Here, we would spend the next 6 years in various old barracks, previously used by the military. The new school routine was marked by many outdoor days, and soon all the children knew the entire peninsula like the back of their hand. There was only one building out there that was a mystery.

As a child, I used to see personalities in most objects around me, and this building was no exception. Sometimes I felt sorry for Hangar B, the abandoned aircraft hangar, standing there without anyone to keep it company. It seemed more and more tired to me, and now in adulthood, I still see it as the tired body pleading for a visit. Soon, it will lay down for its eternal rest if we don't open its doors anew.

Brått en morgen i 2. klasse da jeg gikk på barneskolen var vi blitt evakuert til nye lokaler på halvøya Karljohansvern i Horten. Her skulle vi tilbringe de neste 6 årene i diverse gamle kaserner, tidligere brukt av Forsvaret. Den nye skolehverdagen var preget av mange utedager og snart kjente alle barna hele halvøya som sin egen bukselomme. Det var kun ett bygg der ute som var et mysterium.

Som barn pleide jeg å se personligheter i de fleste objekter rundt meg, og dette bygget var intet unntak. Noen ganger kunne jeg synes synd på Hangar B, den forlatte flyhangaren, der den sto uten noen som var der inne for å holde den med selskap. Jeg synes den så mer og mer sliten ut, og nå i voksen alder ser jeg den fortsatt som den slitne kroppen som spør etter besøk. Snart legger den seg ned for sin evige hvile om vi ikke åpner dørene på ny.

sarah.manskow@outlook.com
[@sarahmanskow](https://www.instagram.com/sarahmanskow)

6

BAIM

Lasse Emil Mørck

Torskeholmen

This project addresses the transformation of the Fishmonger, a brick building from 1947 located on Torskeholmen in Grimstad. Torskeholmen holds significant cultural importance for Grimstad and must be treated accordingly.

With the research question, “How can existing buildings, such as the fishmonger, serve new purposes, preserve historical and cultural values, and meet the city’s changing needs through transformation?” With this as a backdrop, I aim to solve the task through the transformation of the Fishmonger with a focus on architectural interventions.

Through experimentation and exploration, I have arrived at a solution that not only addresses the current issues but also considers the building’s essence and history, the island, and contributes to the local community and the city.

Dette prosjektet tar for seg transformasjonen av Fiskemottaket. Et murbygg fra 1947 som står på Torskeholmen i Grimstad. Torskeholmen har en stor kulturell betydning for Grimstad og må behandles deretter.

Med problemstillingen; «Hvordan kan eksisterende bygg, som fiskemottaket, tjene nye formål, ivareta historiske- og kulturelle verdier og møte byens skiftende behov gjennom transformasjon?» som bakteppe, forsøker jeg å løse oppgaven gjennom transformasjon av Fiskemottaket med fokus på arkitektoniske grep.

Gjennom utprøving og utforskning har jeg kommet fram til et resultat som forsøker å ikke bare svare på de aktuelle problemstillingene, men som også tar hensyn til byggets sjel og historie, holmen, og gir tilbake til lokalmiljøet og byen.

lasse.e.morck@gmail.com
@latziito

7

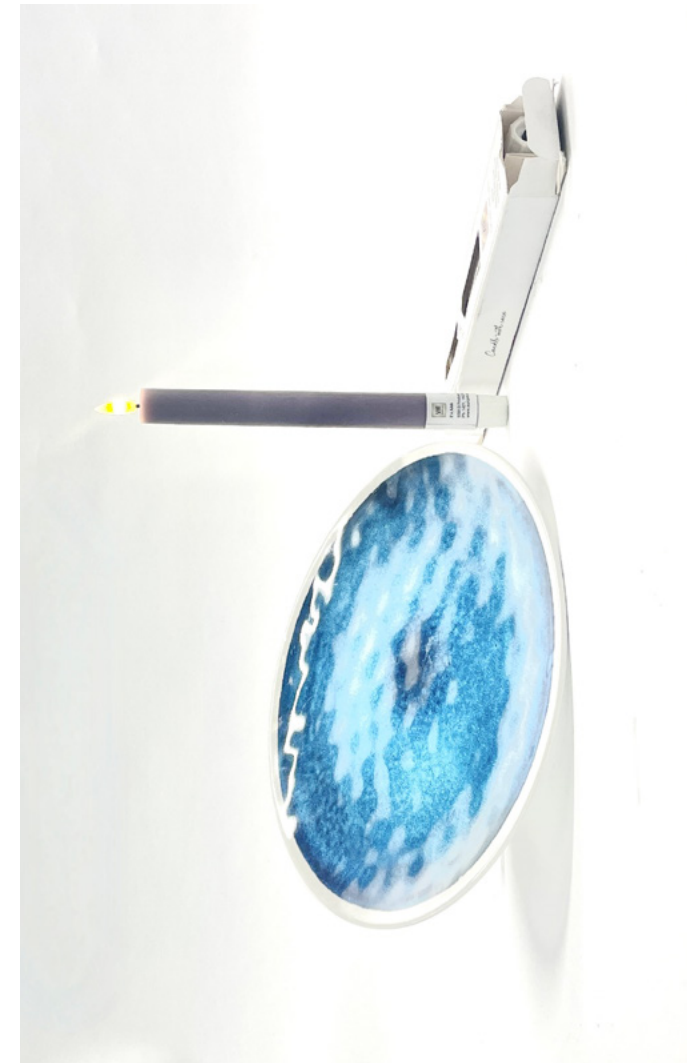

BAIM

Torbjørn Norheim

GESTALTHÅNDVERK

This project aims to explore the complexity within the intuitive process of physical creation. In doing so, the goal is to find new ways of articulating and understanding the subjective rationality of our decisions.

992649@khio.no
@torbjornnorheim
+47 951 83 055

8

BAIM

Ole Petter Stavrum Salater

639Hz ~ En utforskende tilnærming til design av akustikk

The purpose of Project 639Hz is to spotlight and raise awareness about the importance of acoustics, particularly within the central setting of gatherings and conversations around dining tables, and perhaps most notably during restaurant visits. A visit to a restaurant is about more than just the food ~ it's about the experience of coming together, sharing moments, and engaging in meaningful conversations. However, when acoustics fail, the social experience suffers, and perhaps poor acoustics affect our senses more than we might realize? With this project, I aim to highlight the role of acoustics in enhancing these crucial moments of community.

Formålet med Prosjekt 639Hz er å sette søkelyset på og øke bevisstheten om viktigheten av akustikk. Spesielt i konteksten av en sentral setting for samvær og samtaler, altså samlinger rundt spisebordet og kanskje særlig til restaurantbesøk. Et besøk på en restaurant er mer enn bare maten ~ det handler om opplevelsen av å samles, dele øyeblikk og gode samtaler. Men når akustikken svikter, lider samværet, og kanskje påvirker dårlig akustikk sansene våre mer enn man tror? Med dette prosjektet ønsker jeg å fremheve akustikkens rolle for å styrke disse viktige stundene av fellesskap.

opsalater@gmail.com
@opsalater

9

BAIM

Erik Sarto

TIDSROMMET

I dag er man hele tiden omringet av stimuli rundt seg. Å konsentrere seg blant alle forstyrrelser, til tider kunne isolere seg og samtidig stole på egen prosess, har vært det mest utfordrende gjennom studiet.

Denne oppgaven handler ikke om å levere et ferdig designet møbel eller produkt, men et prosjekt der jeg er kritisk til egen prosess og gir meg selv rom til å feile. En viktig faktor for kreativitet handler om å komme inn i en god «flow» eller arbeidsflyt.

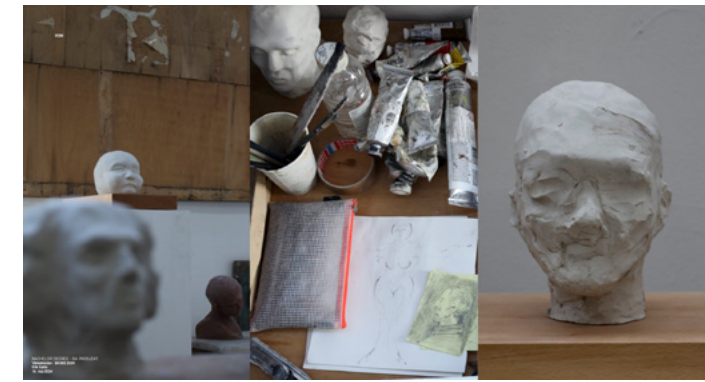
Ved å skape figurative objekter i leire og i etterkant arrangere disse inn i et rom, har jeg som mål å skape en bevisstgjøring rundt egen kreativ prosess. Jeg ønsker som en siste innspurt av studiet å se meg selv i speilet og reflektere over hva jeg ikke fikk til i starten av studiet.

Som oppsummering av disse 3 årene benytter jeg prosjekt-oppgaven til å ta noen steg tilbake. Tillate meg selv til å gjenopprette gleden ved å eksperimentere og leke meg fram til et ærlig stykke arbeid.

eriksartho@gmail.com
975 30 445

10

:-)

11

Krillfangerens Dans

In alternative bio-future humans adapt to life underwater as Homo Pisces when the effects of human-made climate changes materialize. Their main source of sustenance is krill, and consumption is dependent on an object close to their body: the krill catcher. The krill catcher is a combination of biology and design, a result of technology superseding biological evolution.

The Dance of the Krill Catcher is an exploration of movement's communicative qualities expressed through the meal as a cultural everyday ritual.

The object reminds us of the movements' social function to unify in an inaudible world.

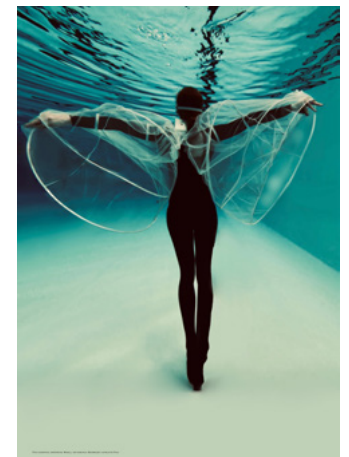
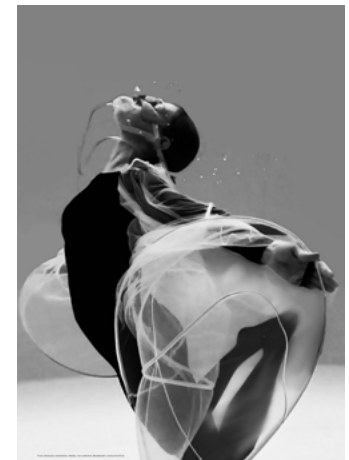
I en alternativ biofremtid adapteres mennesker til et liv i vann som Homo Pisces, når de innhentes av menneskeskapt klimaendringer. Hovednæringen under vann er krill, og konsumering er avhengig av et kroppsnært objekt: Krillfangeren. Krillfangeren er en sammensmeltning av biologi og design, et resultat av at teknologi går raskere enn biologisk evolusjon.

Krillfangerens Dans er en utforskning av bevegelsens kommunikative egenskaper uttrykt i måltidet som et kulturelt hverdagsrituale.

Objektet minner oss om bevegelsenes sosialt samlende funksjon i en verden der tale ikke kan høres.

@friis.frk

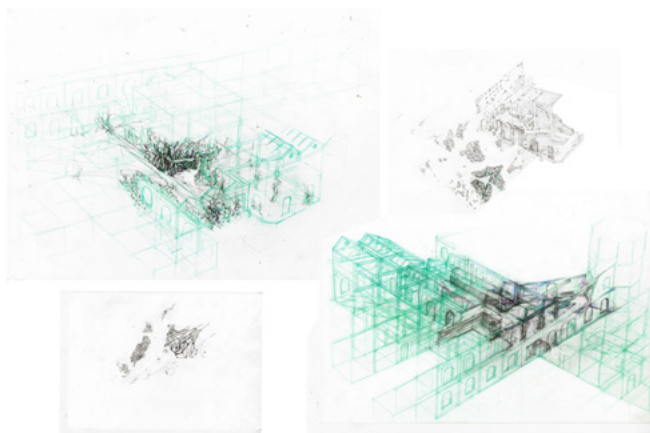
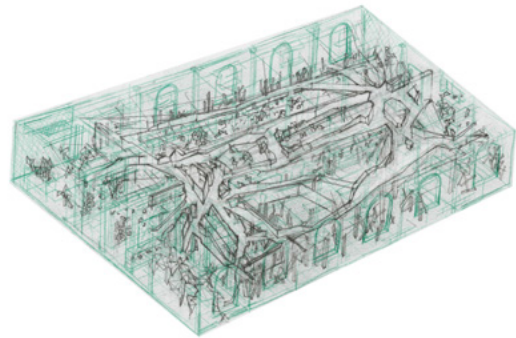
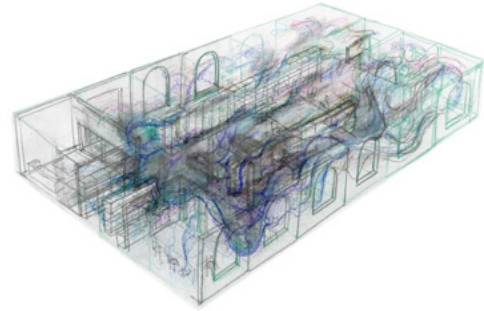
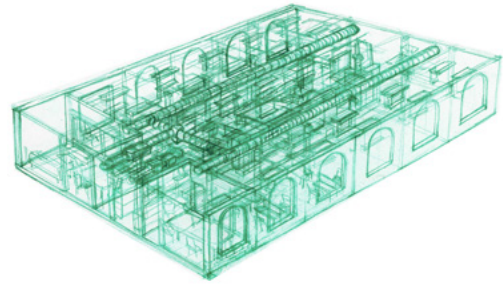
12

Enclitic Feedback Mapping (EFM) Image base Linguistic Tool for Mapping Qualities of Architectural Spaces

This Master Design Thesis is an assessment of the impact of properly illustrating the language of the unmappable. The term "unmappable" refers to those elusive qualities of space that defy conventional modes of measurement and description. These qualities comprehend the ephemeral, dynamic, and subjective aspects of architectural experience. They range from the play of light and shadow, soundscape, tactile qualities of materials and the emotional resonance of spatial configurations, social dynamics as well as the memories of the traces left behind by people and events.

Architecture is not purely a visual or spatial art form, but the multisensory experience that encompasses a wide range of inputs, emotions, and perceptions. By introducing a new form of representation and recording called Enclitic Feedback Mapping (EFM) (a language that embraces these complexities), this Master Project aims to bridge the gap between the physicality of built environments and the intangible qualities that shape perceptions of space.

13

Handtrail

An invitation to a pause through tactility and movement.

En invitasjon til et avbrekk gjennom taktilitet og bevegelse.

johannehektoen@hotmail.com

14

MAIM

Mathias Brask-Nilsen Malm

Elemental Random Access Memory (e-ram)

In the backdrop of a 'sustainable shift', Norway has been re-situated on the world stage by soaring global demands for minerals and metals, and a mining sector's ambitions to grow. If the promises of wealth through mining activities deliver, our only two mines in operation will turn into hundreds of potential endeavours.

Promises regarding wealth witnesses a new paradigm shift for Norway. Driven by the impending transition away from fossil fuels, Norway sees its vast mineral deposits as next in line for extraction and exploitation.

By means of documentation and communication e-ram questions the complexity of this national venture by the mining sector, and investigates its current trajectory that presents promises and paradoxes. As an investigative project, it puts to light how our new technology driven future of circuit boards, data and clouds manifest on the environment.

I bakteppet av et «bærekraftig skifte» har Norge blitt re-situert på verdensscenen på grunn av økt global etterspørsel av mineraler og metaller, og en gruvesektors ambisjoner om å vokse. Hvis løftene om rikdom gjennom gruvevirksomhet lever opp, vil våre to eneste gruver i drift bli til hundrevis av potensielle innsatser.

Løfter om rikdom vitner om et nytt paradigmeskifte for Norge. Motivert av overgangen bort fra olje og gass, vitner Norge skifte fokus mot sine enorme mineralforekomster allerede i plan for utvinning.

Ved hjelp av dokumentasjon og kommunikasjon stiller e-ram spørsmålsteget ved kompleksiteten til denne nasjonale satsingen fra gruvesektoren, og undersøker dens nåværende bane som presenterer løfter og paradokser. Som et undersøkende prosjekt viser det hvordan vår nye teknologidrevne fremtid av kretskort, data og 'clouds' manifesterer seg på miljøet.

mathiasbnm@gmail.com
mathiasmalm.com
[@mathiasbnmalm](https://www.instagram.com/mathiasbnmalm)

15

MAIM

Marte Elise Nesdal

Begrip

Begrip tar utgangspunkt i den pågående fødselsdebatten i samfunns- og mediebildet i dag. Hvor prosjektet forsøker å skape refleksjon rundt hvordan kvinner må forholde seg til det fraværende språket som er knyttet opp til fødselsopplevelsen. Prosjektet forsøker å bruke design som kommunikasjonsverktøy for å skape et møte mellom fødsel, samfunnet og språket.

I mitt designforslag presenterer jeg objekter som integrerer seg i en større omstendighet, som til sammen danner et toolkit for språk, funksjon og forståelse. Målet er å skape refleksjon og dialog rundt hvordan vi forholder til fødsel, med håp om å bidra til en mer nyansert dialog, bryte ned distansen, og skape en større forståelse i oss selv og i andre.

marte@nesdal.com
martenesdal.com
[@martenesdal](https://www.instagram.com/martenesdal)

16

MAIM

Camila Urrego Rojas

FUTURELAB: Envisioning Abstract Phenomena

In a world challenged by ecological issues intensified by migration and tourism, I'm on a mission to make hypotheses about the future of our landscapes accessible through design. By blending historical methods with contemporary tools like AI and speculative design, I'm creating immersive experiences in what I call the *FutureLab*. This hybrid space facilitates human-AI collaboration, allowing us to explore and shape diverse future scenarios.

From ecological challenges to other possible future realities, the FutureLab sparks imagination, experimentation and dialogue, empowering us to envision alternative futures or what I call "the abstract phenomena" in immersive, sensory-rich spaces.

I en verden utfordret av økologiske problemer forsterket av migrasjon og turisme, er jeg på en misjon for å gjøre hypoteser om fremtiden for våre landskap tilgjengelige gjennom design. Ved å blande historiske metoder med moderne verktøy som AI og spekulativ design, skaper jeg immersive opplevelser i det jeg kaller *Fremtidslaboratoriet*. Dette hybridrommet legger til rette for menneske-AI-samarbeid, og lar oss utforske og forme ulike fremtidsscenarioer.

Fra økologiske utfordringer til andre mulige fremtidsrealiteter, tenner Fremtidslaboratoriet fantasi, eksperimentering og dialog, og gir oss muligheten til å forestille oss alternative fremtider eller det jeg kaller «de abstrakte fenomenene» i immersive, sensorrike rom.

contact@camiur.com
camiur.com
[@camiur](#)

17

MAIM

Josephine Sassu

What Is Culinary Spatial Practice?

Culinary space is what connects us locally in the universe, what gives us a feeling of time and place. It gives us a way to find ourselves in the contemporaries of the world. In essence, culinary space solidified in architecture works with three elements: origin, identity and experience.

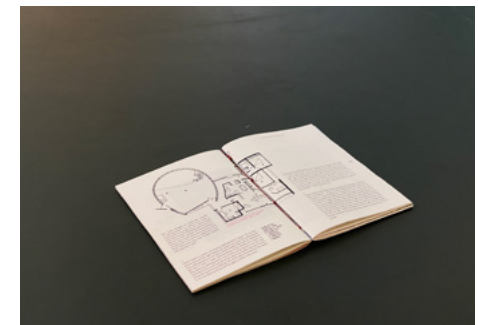
Culinary spatial practice is the journey from origin to memory. This project is a prototype of a handbook for creating spaces for and around food for other designers ~ and for me a memoir of my five years at the Oslo National Academy of the Arts. It marks a beginning of understanding and valuing my own practice as an interior architect. It is an artistic research contribution to change status quo within the system of spatial and culinary practices.

Rom og mat er det som samler oss lokalt i universet, det som gir oss en følelse av tid og sted. Det gir oss en måte å finne oss selv i det som skjer rundt oss ~ i denne verdens samtider. Kulinarisk rom i en arkitektonisk forståelse innebærer tre elementer: opprinnelse, identitet og opplevelse.

Kulinarisk rom beskriver reisen fra et frø til en minne. Dette prosjektet er en prototype av en håndbok for designere ~ og for meg en memoar fra mine fem år på Kunsthøgskolen i Oslo. Denne boken markerer utgangspunktet for min fremtidige praksis som interiørarkitekt. Dette er et kunstnerisk forskningsbidrag for å endre status quo innenfor arkitektur og mat.

jmsassu@gmail.com
josephinesassu.com
[@sassu_____](#)

18

MAIM

Kjetil Smedal

Ground Control

In every moment, a muted dialogue takes place between the physical world and the fundamental forces that govern it. At the core lies gravity, a force both obvious and intangible to us at the same time. This project investigates gravity's inherent impact and presence in the physical realm.

The aim is to reveal these quiet dynamics. By presenting moments where the interaction between physical material and gravity is prominent, the project allows a glimpse of quiet mechanisms of the world, fostering a heightened awareness and curiosity for the silent forces that shape our reality.

En dialog utfolder seg til enhver tid mellom vår fysiske verden og de fundamentale kreftene som påvirker den. Blant dem er tyngdekraften, en kraft som er både åpenbar og usynlig på samme tid. Dette prosjektet utforsker tyngdekraftens iboende krefter og dens påvirkning på verden rundt oss.

Målet er å synliggjøre denne stille dynamikken. Ved å presentere øyeblikk hvor møtet mellom fysisk materiale og tyngdekraften er tydeliggjort gir prosjektet et glimt av de underliggende mekanismene i verden, med ønske om å øke vår bevissthet og nysgjerrighet for kreftene som former vår virkelighet.

kjetilsmedal.com
@isitartyet_

19

MAIM

Lloyd Achim Winter

To Draw The Line

Being concerned with form as a designer, I ask myself what gives me the authority to designate further form? What proclamation to make of how a form ought to be? After all, a form that is translatable as a blueprint is always an absolute. Make the chair like this and it will be good. From my point of view, we have had enough good chairs. I think we have had enough absolutes.

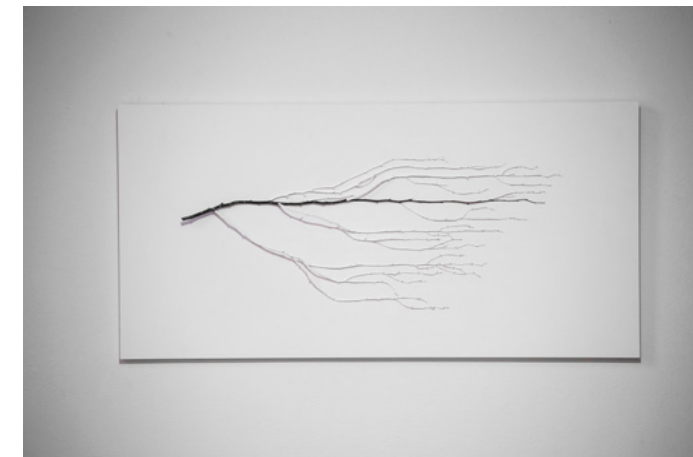
Rather than pursuing one grand feat, I believe in the power of small steps. Instead of giving form, I am concerned with finding form or growing it ~ stumbling upon it, nurturing it, and ultimately accepting it. The intentions intrigue me, the causality underlying the manifestation of form in the world, as I consider my role as a designer as being the catalyst in a process out of which a form emerges.

Som designer, stiller jeg meg spørsmålet: Hva gir meg autoritet til å bestemme formen videre? Hvilken proklamasjon skal jeg komme med om hvordan en form burde være? Til syvende og sist er en form som kan oversettes som en blåkopi alltid absolutt. Lag stolen slik, og den vil være bra. Fra mitt ståsted har vi hatt nok bra stoler. Jeg mener vi har hatt nok absolutte sannheter.

I stedet for å forfølge en stor bragd, tror jeg på kraften i små skritt. I stedet for å gi form, handler det for meg om å finne formen eller dyrke den ~ snuble over den, pleie den og til slutt akseptere den. Intenjonene fascinerer meg, årsakssammenhengen som ligger til grunn for manifestasjonen av form i verden, ettersom jeg betrakter min rolle som designer som å være katalysatoren i en prosess der en form dukker opp.

lloyd-winter@web.de
lloydwinter.net
@lloyd__winter

20

BAKK

Fanny Bjørn

Nakne Øya

“From the end of May till the end of July, the sun never sets over Tromsø in Northern Norway ~ this period functions as a backdrop for our story.”

Rasja, Sefu, Kvinna, Mannen, Tromsø. Five characters from the play *Nakne Øya* by playwright Julian Karenga. *Nakne Øya* is a play about mental illness, drugs and love. And about Tromsø.

For my BA I have worked with costume design and the aesthetics of psychosis. This is an investigation into what happens when costumes meet dramatic text. What happens when one removes the actors' facial expression, voice and physical language? Can costumes and text have a meaningful meeting alone?

In this project I am the autonomous costume designer. There isn't a director, a theatre, a collaborator, or a playwright who sets the premise for the project's intention and outcome.

«Fra slutten av Mai til slutten av Juli går sola aldri ned over Tromsø i Nord-Norge, denna perioden fungerer som bakteppe for denna historia.»

Rasja, Sefu, Kvinna, Mannen, Tromsø. Fem karakterer fra stykket *Nakne Øya* av dramatiker Julian Karenga. *Nakne Øya* er en forestilling om psykisk sykdom, rus og kjærlighet. Og om Tromsø.

I min bacheloroppgave har jeg jobbet med kostymedesign og psykosens estetikk. Dette er en undersøkelse av hva som skjer når kostymer møter dramatisk tekst. Hva skjer når du fjerner skuespillernes mimikk, stemme og kroppsspråk? Kan kostymer og tekst ha et verdifullt møte alene?

I dette prosjektet er jeg autonom kostymedesigner. Det er ikke en regissør, et teater, en samarbeidspartner, en dramatiker som legger føringene for prosjektets utforming og resultat.

fannyedvarda@gmail.com
@fannyed

21

BAKK

Vilde Marie Birkeland

i mellom

In my BA I explore the unconscious aspects of dreams and how they manifest in the body. Their function and capability to form experiences into new impressions. A dream is fractions of reality and fiction where they blend together and erase time and space. How do we experience reality and what is reality?

In a dialogue between different understandings of what dreams are and why we dream, I look at different interpretations in a historical, cultural and theoretical perspective. This has been my backdrop for the characters I have developed where each character is an allegory on a feeling or a state of mind.

In the blurred lines where realities are weaved together, my focus has been on how emotions and sensory impressions become rooted and settle in the body.

vildebirkeland@gmail.com
@vildemariebirkeland

22

BAKK

Vilde Espeland Brattekås

«It's not a phase mom, it's a cycle.»

My BA-project is about the human body, gender, and the life cycle. Through different stages in the human life cycle; pregnancy, birth, puberty and so on, I want to explore how far away from what we normally read as clothing I can distance myself.

Mitt bachelorprosjekt handler om kropp, kjønn og kretsløp. Jeg vil gjennom ulike stadier i et kretsløp som svangerskap, fødsel, puberteten og så videre undersøke hvor langt jeg kan bevege meg vekk fra hva vi normalt leser som klær.

vildeb@live.no
@vildebrattekas

23

BAKK

Synne Flikke

Å smake med øynene

Det er i møte mellom ingrediensene at de magiske smakene oppstår. Der en kraftig, kremet saus treffer et lag av noe krispt og salt. Et fjærlett skum kan legge seg som nysnø over en fylldig konsistens og begge lar seg forsterke av sammentreffet. Der salt og søtt kan fylle munnen med vann og et hint av noe bittert holder sansene våkne.

En god matrett er ofte et forsøk på å jobbe med ekstremer sammen for å nå et midtpunkt. Kontraster både i tekstur, farger, smak, form og assosiasjoner som sammen utligner hverandre og skaper en gylden middelvei av smaker. Kan vi smake med øynene?

Ved å ta utgangspunkt i fem ulike komponenter i en «typisk» velarrangert rett:

- Lett skum
- Krisp og krunsj
- Fylde/protein
- Bakgrunnssmak
- Kremet saus

vil jeg undersøke hvordan disse smaksopplevelsene kan knyttes til tekstur, farger og form. Hvert av antrekkene baseres på en av rettens fem teksturer og møtet mellom antrekkene vil sammen skape en egen komposisjon.

synneflikke@gmail.com
@synneflikke

24

BAKK

Live Gåre

Hårsår

In my bachelor collection I wanted to focus on the history of hair and the discovery of its potential outside of the body. From a personal point of view, I desire to start a conversation around the topic of hair, both from a societal and individual perspective. Whether you have a full head of hair, or not even a single straw, I believe we all have a personal relationship with our own. More than we might be aware of. While using the hair as a source of material and inspiration, in combination with different fibers and techniques, I wish to tell a tale of hair.

I avgangskolleksjonen min ønsker jeg å ta et dyddykk ned i hårets historie og potensial, både tilknyttet, men også løst fra kroppen. Med et personlig utgangspunkt, vil jeg invitere til en samtale rundt hårets betydning for individet og samfunnet generelt. Uansett om du har mye, lite, eller ikke et eneste strå på hode, mener jeg at alle har en personlig relasjon til sitt eget hår, mer enn det man kanskje er klar over. I klærne jeg skaper, har jeg som formål å utforske håret som et material, men også som en inspirasjonskilde. Gjennom en kombinasjon med ulike fibre og håndverksteknikker, ønsker jeg å trekke publikum inn, for å fortelle en historie om hår.

livegaare@icloud.com
[@avgaare](#)

25

BAKK

Nora Granhaug-Jones

Reviv

Av norrønt, viv: kvinne, hustru, kone
en/ et viven, livet, viver
viver = REVIV
reviv- re visit the history of women written by men, through the eyes of a woman.
Frø & Ulve "She reaps, and she sows..."
Asla "For us, our destinies are our futures... for her it's a playground."
Hel "Plead through your actions, not your words."
Frigg "Maternity is power, and power is maternity"

In this assignment, I built a card game where I worked on the development of characters based on historical sources. I have built a character gallery based on Norse mythology focusing on the goddesses and other female figures that I have further developed and given a new life in the modern context of the game universe. The idea is to build a brand around this universe where the game is the basis, and everything is designed and sold in connection with the cards.

I denne oppgaven har jeg bygget et kortspill der jeg har jobbet med en utvikling av karakterer basert på historiske kilder. Jeg har bygget et karaktergalleri ut ifra norrøn mytologi der jeg har hatt et fokus på gudinnene og andre kvinnelige skikkelser som jeg har videreutviklet og gitt et nytt liv i en moderne kontekst av spilluniverset. Ideen er å bygge en merkevare rundt dette universet der spillet ligger til grunnlag og alt selges i tilknytning med kortene.

26

AD & Foto: Bertine Monsen
Hår: Solveig Gram
Sminke: Josefine Karella Pettersen
Modeller: Henriette Alm,
Sara Trangsrud, Thea Kjeldsberg
Assistent: Frances Rachel Johansen,
Rebecca Johnsgaard
Designs: Live Gåre

BAKK

Anne Silkjær Petersen

Everending Neverlasting, Neverending Everlasting

In my bachelorproject I have wished to investigate how I can use the potential and limitations of working with knit on my knittingmachine as a foundation in my design process and practice after life at KHiO. What makes knit unique to me, versus woven textiles, is that it has the ability to shape itself around the body, stitch by stitch, without a thread needing to be cut. The stitches can be picked up again and re-knitted without anything having to go to waste. And in this way, a knitted garment never really has to come to an end.

En novemberdag sidste år, lejede jeg en bil og kørte til Stange, for jeg var kommet forbi en annonce på Finn om en Brother strikkemaskine, som en mand solgte for sin afdøde mor. Og her starter mit bachelorprojekt! Jeg har ønsket at undersøge, hvordan jeg kan anvende strikkens potentiale og begrænsninger som en grundsten i min design process og praksis videre efter livet på KHiO. Det som gør strikken unik for mig, versus det vævede tekstil, er at den kan forme sig rundt kroppen, maske for maske, uden at en tråd trænger brydes. Den kan tages op igen og strikkes på ny uden at noget trænger at gå til spilde. Og på denne måde trænger et strikket plagg heller aldrig at tage slut.

asp741asp@hotmail.com
@annesilkjaer

27

BAKK

Xueqin Elina Pang

Et liv i vann 人生如水

My name is Xueqin Elina Pang, a Norwegian girl with a Chinese background. My bachelor's thesis is to ask questions about my reality influenced by factors such as culture, background, and politics.

My design is going to mimic the situation of being surrounded by the water, trapped by the water, and finally becoming part of the water's reflections. As a metaphor for us humans, who are easily influenced by opinions and views from the people around us.

Mitt navn er Xueqin Elina Pang, en norsk jente med kinesisk bakgrunn. Min bachelor oppgave er å stille spørsmål til min virkelighet påvirket av faktorer som kultur, oppvekst og politikk.

Mitt design kommer til å etterligne situasjonen å være omringet av vannet, fanget av vannet og til slutt bli en del av vannets refleksjoner. Som en metafor for oss mennesker, som lett blir påvirket av andres meninger og synspunkter fra menneskene rundt oss.

xueqinelinapang@outlook.com
@rrxuelina

28

Photographer: Einar Mølmann Fuglem
Dancers: Johannes Gudbrandsen
Stavland, Arian Jenssen, Kajsa
Jacobsen, Maria Plener, Martin Bergo
Selsjord

BAKK

Molly Larsson Raak

Ka-shh posssshhhh!

To investigate whether I can shift the focus away from our visual judging of the body, I have created sound costumes that can be activated through movements.

The striped fabric creates a moiré effect, an optic illusion that makes surfaces unclear and plays with the perspective. It can be very unpleasant to look at, so close your eyes and listen to the body.

För att undersöka om jag kan flytta fokuset bort från våran visuella bedömning av kroppen har jag skapat ljud kostymer som aktiveras genom rörelser.

Det randiga tyget skapar en moiré-effekt som gör djup och ytor otydliga. Det kan även vara obehagligt att se på, så slut ögonen och lyssna på kroppen.

mollyeraak@hotmail.com
[@mollyraak](https://www.instagram.com/mollyraak)

29

BAKK

Pål Mikael Madsen Sterk-Hansen

The Trollification Of a Queer Society

I trollification of a queer society snakker jeg om hendelser, stereotypier og skikkelser i popkultur og moteindustrien gjennom linsen til skandinavisk folketro. Jeg utforsker sammenligningene med folketro: noe allment, populærkultur, opp imot queer kultur: en minoritet.

Jeg trekker paralleller til en trollifisert-queerness. Om du er makt-
esløs, teleporteres du inn i fucked-up-queer-coded-monster-infest-
ed-forrest-universe. Når blir folketro en minoritet, ukultur? Når blir
queer kultur allment, høykultur? Hva er rikdommen i en trollifisert
fashion week?

Og hva skjer i transformasjonen i en trollification of a queer society?

In trollification of a queer society, I talk about events, stereotypes and figures in pop culture and the fashion industry through the lens of Scandinavian folklore. I explore the comparisons with folkelore: something common, popular culture, against queer culture: a minority.

I draw parallels to a trollified queerness. If you are powerless, you are teleported into the fucked-up-queer-coded-monster-infested-forrest-universe. When does folklora become a minority, uncultured? When does queer culture generally become high culture? What is the wealth of a trolled fashion week?

And what happens in the transformation into a trollification of a queer society?

paalsterkhansen@outlook.com
[@paalmikael](https://www.instagram.com/paalmikaelsterk.com)

30

MAKK

Annikken Wilhelmsen

WE, THE GARMENT PRACTITIONERS

I am a garment practitioner, and so are you.
Wearing clothes, washing clothes, folding, touching, feeling, sensing, looking

~

Continuously engaging with materials in relation to our own bodies.

We gather experiences, histories, memories and tacit knowledge that we carry in our bodies as we open up our wardrobe another day.

We are forming connections, both on a physical and emotional plane.

What is a fashion practice that centers itself around these connections? Can our tacit experiences of material relationships be translated into the act of continuous stitching?

This project is an ongoing investigation into what it means to be a practitioner within the field of fashion. Translating experiences of private everyday garment-practicing, into questions and expressions for public audiences and spaces.

annikkenw@gmail.com
@annikkenw

31

MAKK

Chieh-Shan Chen

Funeral Monologue

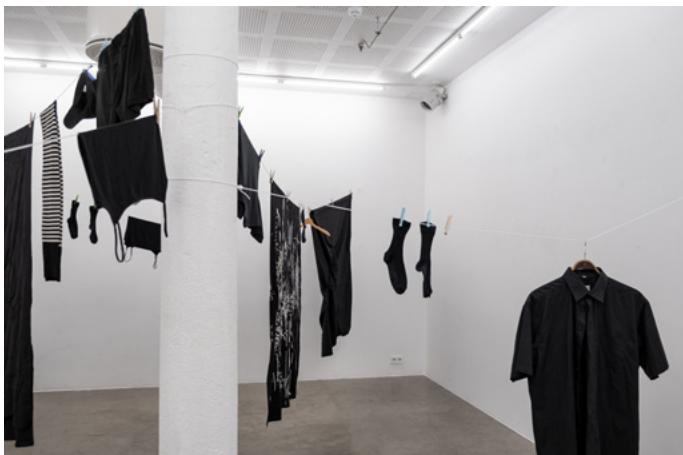
Grief is a universal language.

The essence of this project is the process of grieving for my best friend. Through the act of programming knitting patterns, sorrow is transformed into knitwear. In this journey, I've come to realize that this grief cannot be easily gotten rid of. Just when I thought the pain was fading, grief would unexpectedly resurface, leaving me feeling trapped and unable to escape its grasp. Despite the saying that time heals all wounds, I felt it was not the case for me. When I recall memories of moments shared with my friend, it continues to make me cry. I've come to accept that this wound will never fully heal; I must learn to coexist with the sadness, acknowledging its presence.

"Hey! Although I have a lot to say to you, what I want to say the most is thank you for being in my life."

evachiehshanchen@gmail.com
@csc_eva
@mmmevamua

32

MAKK

Sandra Holdal Hansen

Weaving Dialogues ~ Bridging Threads of Time, Nature, and Craft in Garment Making

In this master project, titled *Weaving Dialogues*, I explore the profound interconnectedness between humans and the more-than-human world through the medium of textile artisanship. Drawing inspiration from Norway's rich textile heritage, the project aims to rekindle a symbiotic relationship with our environment, bridging traditional artisanship with modern sustainability practices.

The exhibition showcases garments that embody a narrative of interlinked lives, crafted with a deep respect for the natural cycles and the communities that sustain them. Each piece, fashioned from high-quality Norwegian wool, represents a dialogue between past and future, highlighting sustainable practices and the artistry of local wool producers. This collection reflects a re-engagement with traditional textile techniques while championing a new paradigm in fashion that emphasizes ecological and social sustainability.

I dette masterprosjektet, med tittelen *Weaving Dialogues*, utforsker jeg den dype sammenkoblingen mellom mennesker og den mer-enn-menneskelige verden gjennom tekstilhåndverk. Inspirert av Norges rike tekstilarv, sikter prosjektet mot å gjenopplive et symbiotisk forhold til vårt miljø, ved å bygge bro mellom tradisjonelt håndverk og moderne bærekraftspraksiser.

Utstillingen viser frem plagg som legemliggjør en fortelling om sammenkoblede liv, skapt med dyp respekt for de naturlige syklusene og samfunnene som opprettholder dem. Hvert plagg, laget av høykvalitets norsk ull, representerer en dialog mellom fortid og fremtid, og fremhever bærekraftige praksiser og kunsten til lokale ullprodusenter. Denne kolleksjonen reflekterer et engasjement med tradisjonelle tekstilteknikker samtidig som den fremmer et paradigme i mote som vektlegger økologisk og sosial bærekraft.

sandraholdal@gmail.com
@s.holdal

33

MAKK

Lieu Le

Dancing in Tune with Oneself and Others

Nothing is absolute; everything is in progress, transitioning and transforming into the dance of becoming. My project, *Dancing in Tune with Oneself and Others*, investigates how seeing the totality of my own artist practice and creative process can cultivate mindfulness, fostering an awareness of the symbiotic relationship between myself and others, encompassing both human and nonhuman.

By shifting my focus from singularity to totality, I started to notice what has been left unnoticed in my daily environment, leading to my self finding appreciations towards the everyday overlooked mundane.

Through a mindful process of observing, discovering, and gathering unused or unconsumed materials from my nearby surroundings, I started to integrate the findings in my artist practice, while questioning the value of these seemingly worthless leftovers and their potential for transitioning and transformation. Since autumn, I have been weaving with leftover yarns, collected from factories in Norway and dyeing them with plants harvested from nearby nature or given by the local community.

Ingenting er absolutt; alt er i stadig utvikling og forvandling, som en dans av stadig endring. Mitt prosjekt, *Dans i harmoni med meg selv og andre*, utforsker hvordan å være bevisst på hele min kunstneriske praksis og kreative prosess kan øke oppmerksomheten min og fremme en forståelse av den gjensidige forbindelsen mellom meg selv og andre, både menneskelige og ikke-menneskelige.

Ved å rette oppmerksomheten mot helheten, begynte jeg å legge merke til ting i min daglige omgangskrets som jeg tidligere hadde oversett, og dette ledet til en ny verdsattelse av de vanlige, tilsynelatende ubetydelige tingene i hverdagen.

Gjennom en bevisst prosess med å observere, oppdage og samle ubrukte eller oversette materialer fra nærmiljøet mitt, begynte jeg å integrere funnene mine i min kunstneriske praksis. Jeg utfordret også verdien av disse tilsynelatende verdiløse restene og deres potensial for forvandling og nytt liv. Siden høsten har jeg arbeidet med å veve med restegarn fra norske fabrikker og farge dem med planter samlet inn fra naturen rundt meg eller gitt av lokalsamfunnet.

lieu@lieule.com
@lieu.le

34

MAKK

Pucen Liu

Individual Threads in Collective Fabric: Reimagining School Uniforms

Growing up being constrained to various social expectations through our uniforms in China, it is my desire to discover how uniform design can help young individuals develop their creativity and unique identities facing strong social and educational control reflected in uniform uses.

This project is a design and social exploration of the dynamics and tension between individual variety and group conformity within school uniform design and use. Using uniforms as the entrance and material representation, the project looks into the possibilities of freeing middle/high school students from top-down educational oppression by allowing individual expressions through what they wear.

The essence of the project is to call for attention toward students' feelings, emotions, needs, and desires during their developmental stages to empower their well-balanced, healthy upbringing that creates not just good test takers, but also vivid and creative individuals who understand themselves and the world imaginatively.

+47 486 48 947
liupucen1031@163.com
@pucenliu

35

MAKK

Magdalena Mikalsen

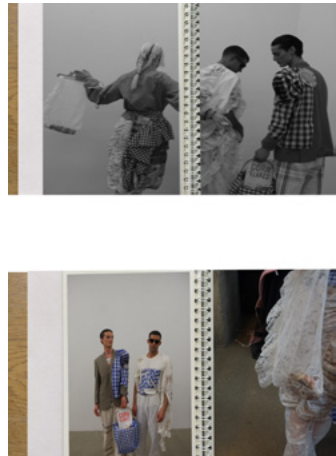
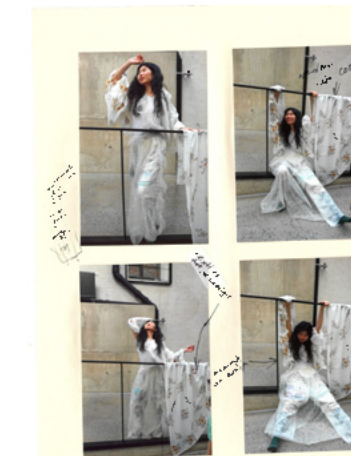
Memory works ~ the forgotten pictures

The MA project is about the materialisation of memory. The fascination of the ordinary moments and nostalgia creates an ongoing journey with film. It captivates those ordinary moments in connection to memory, where the costume has a role as a highlighter of the feeling during this experience. It automatically creates a dialogue between those two disciplines. It is an interesting and exciting journey for me as a practitioner of both.

MA prosjektet handler om materialisering av minner. Fasinasjonen av ordinære øyeblikk og nostalgia skaper en pågående reise via film. Den fanger de ordinære øyeblikkene i forbindelse med minner, hvor kostymene spiller en viktig rolle for følelsen gjennom disse erfaringene. Den skaper automatisk en dialog mellom disse to disiplinene. Det er en interessant og spennende reise for meg som en som praktiserer begge disiplinene

magdalena.mikalsen@gmail.com
@em_mikalsen

36

MAKK

Yuzhuo Wang

The Prescription of Intimacy

"I don't use a big towel, I use a lot of smaller towels, they are light, easy to carry. Because I haven't felt ready to settle down, I'm always in a state of migration." Said a friend. This project portrays the process of approaching intimacy, as an immigrant in modern life. The concept of "home" is constantly shifting, drifting away from notions of "comfort" and "sanctuary". Intimacy can hurt, but the experience of intimacy doesn't require a waiting period. It's found in every moment of brokenness and the subsequent attempts to reassemble. It's found in embracing its complexity and vulnerability.

I named the project *The Prescription of Intimacy*, in reality, that prescription doesn't exist. But I believe everyone can construct that in the process. The prescription is determination and believing.

«Jeg bruker ikke et stort håndkle, jeg bruker mange mindre håndklær, de er lette og enkle å bære. Fordi jeg ikke har følt meg klar til å slå meg til ro, er jeg alltid i en flyktningstilstand.» Sa en venn. Dette prosjektet skildrer prosessen med å nærme seg intimitet, som en innvandrere i det moderne liv. Konseptet «hjem» er i stadig endring, og driver bort fra forestillinger om «komfort» og «helligdom». Intimitet kan gjøre vondt, men opplevelsen av intimitet krever ingen ventetid. Intimitet består av lidelse og prosessen med å putte alle brikkene på plass igjen, som et puslespill. Det finnes i å omfavne dens kompleksitet og sårbarhet.

Jeg kalte prosjektet *The Prescription of Intimacy*, i virkeligheten eksisterer ikke resepten. Men jeg tror alle kan konstruere sin egen i prosessen. Resepten er bestemthet og tro.

yuzhuo0814pm@gmail.com
@zola_yuzhuowang

37

MAKK

Zhengwei Wu

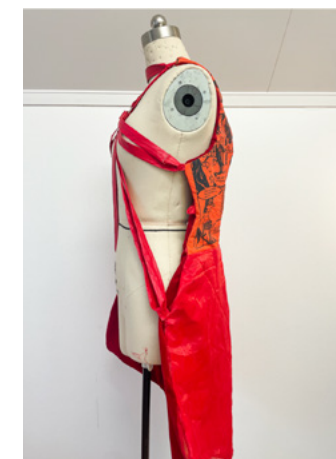
Perfect Archetype

This art project draws inspiration from the movie *Perfect Blue* by Satoshi Kon. It explores the fish as a significant metaphor, particularly delving into the dilemmas faced by female idols through the symbolism of fish bones. Integrating elements of Chinese cultural heritage Fish Light, enriches the narrative and aesthetic. Additionally, the project applies archetypes of Carl Jung to analyze the film, providing deeper insights into its themes. In the end, the author creates a manga story in a new understanding as prints to design the clothes.

Dette kunstprosjektet henter inspirasjon fra filmen *Perfect Blue* av Satoshi Kon. Det utforsker fisken som en betydningsfull metafor, og dykker spesielt ned i dilemmaene møtt av kvinnelige idoler gjennom symbolikken av fiskebein. Integrering av elementer fra kinesisk kulturarv, som Fish Light, beriker fortellingen og estetikken. I tillegg bruker prosjektet Carl Jungs arketyper til å analysere filmen, og gir dypere innsikt i dens temaer. Til slutt skaper forfatteren en manga-historie som trykk for å designe klærne, og gir dem en ny forståelse.

a1169824425@gmail.com

38

MAKK

Qingyi Zhang

Fleeting Threads: Clothing's Dialogue with Transience

In the winter spectacle at Vigeland Sculpture Park, I noticed how sculptures transformed under a layer of snow. This change alter their looks and sparked a deep reflection on life's pressures. Whether from work or studies, these pressures like snowflakes, seem heavy but are destined to vanish.

Focusing on how snowflakes accumulate first on people or the space around them, I concentrated my design efforts on clothing's head, neck, arms, and feet. These areas where snow accumulates heavily during a fall became the focal points of my design. By using contrast between heavy and light fabrics, Each piece is an encouragement to the audience ~ to recognize that even in the coldest and darkest moments, hope and beauty still exist.

I vinterskuespillet i Vigeland skulpturpark la jeg merke til hvordan skulpturer forvandlet seg under et snølag. Denne endringen endret utseendet deres og utløste en dyp refleksjon over livets press. Enten fra jobb eller studier, dette presset som snøfnugg virker tungt, men er bestemt til å forsvinne.

Med fokus på hvordan snøfnugg først samler seg på mennesker eller rommet rundt dem, konsentrerte jeg designarbeidet på klærnes hode, nakke, armer og føtter. Disse områdene der snø samler seg tungt under et fall ble fokuspunktene i designet mitt. Ved å bruke kontrast mellom tunge og lette stoffer, er hvert stykke en oppmuntring til publikum ~ til å erkjenne at selv i de kaldeste og mørkeste øyeblikkene eksisterer håp og skjønnhet fortsatt.

Trings_zhang

39

BAGI

Sara Aras Andersson

[DRÖMASPEKTER]

“A story told by the conscious mind has a beginning, a development, and an end, but the same is not true of a dream. Its dimensions in time and space are quite different; to understand it, you must examine it from every aspect ~ just as you may take an unknown object in your hands and turn it over and over until you are familiar with every detail of its shape.” ~ Carl G Jung

How does one visualize dreams and their abstract nature and chronology? How does one concretize something that feels boundless and elusive? How do I translate the the voice of my subconscious into conscious reality?

By looking at my own dreams from different perspectives, I have constructed a model representing four recurring dream environments. The model has been supplemented with an animated slideshow, where the mood and mystique of the dreams are highlighted.

“A story told by the consciuos mind has a beginning, a development, and an end, but the same is not true of a dream. It's dimensions in time and space are quite different; to understand it you must examine it from every aspect ~ just as you may take an unknown object in your hands and turn it over and over until you are familiar with every detail of its shape” ~ Carl G Jung

Hur visualiserar man drömmar och deras abstrakta natur och kronologi? Hur konkretiserar man något som känns gränslöst och ogreppbart? Hur översätter jag mitt undermedvetnas röst till en medveten verklighet?

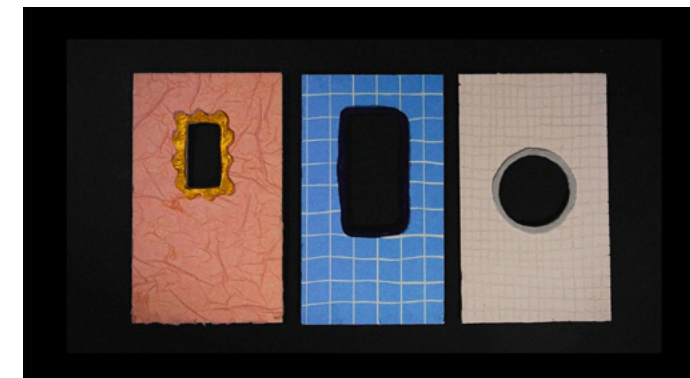
Genom att se på mina egna drömmar ur olika aspekter har jag konstruerat en modell föreställande fyra återkommande drömmiljöer. Modellen har kompletterats med ett animerat bildspel, där drömmarnas stämning och mystik lyfts fram.

saraarasandersson@gmail.com
saraarasandersson.myportfolio.com
@saraaras.dreamgirl

40

[Bröst, ballonger & tåg]

En følelse av Nostalgi

I have created an artist book that explores and processes the memories from my childhood, inspired by the aesthetics of early 2000s futuristic and sleek designs.

By inserting my own childhood pictures into an AI image generation program, I have aimed to give shape to the difficult emotions from this period and recreate nostalgic elements.

Jeg har laget en artistbok som utforsker og bearbeider minnene fra barndommen min, inspirert av estetikken til tidlig 00-talls futuristiske og glatte design.

Ved å sette inn mine egne barnebilder i et AI-bildegenereringsprogram har jeg ønsket å gi form til de vanskelige følelsene fra denne perioden og gjenskape nostalgiske elementer.

ella.edb@gmail.com
[@mozar_ella](https://www.instagram.com/mozar_ella)

41

Quirk town ~ en hilsen på en ny verden

This project is the first book of a longer story. It is about a boy who grows up in an apartment block. He lives on the second floor with his family of four. While the father is often away on business trips, his Catholic mother is more concerned with being with the neighbors in the block, and invites them to dinner. There are neighbors of all colors and shapes, but they have one thing in common. They all have their difficulties and are all outside society. Some of these appear scary to the boy, especially one, Sigmund from the fifth floor. He walks differently, smells strange and talks to himself. The story develops, and eventually it turns out that both Sigmund and the block carry a big secret.

Dette prosjektet er en første bok av en lengre fortelling. Den handler om en gutt som vokser opp i en blokk. Han bor i andre etasje sammen med sin familie på fire. Mens faren ofte er borte på jobbreise, er hans katolske mor opptatt av å ta vare på naboer i blokka, og inviterer dem på kveldsmat. Det er naboer i alle farger og fasonger, men en ting har de til felles. De har alle sine vanskeligheter, og står alle utenfor samfunnet. Noen av disse fremstår som skumle for gutten, spesielt en, Sigmund fra femte etasje. Han går annerledes, lukter rart og snakker med seg selv. Fortellingen utvikler seg, og etter hvert viser det seg at både Sigmund og blokka bærer på en stor hemmelighet

e.klungnes.berg@gmail.com
[erlend-art.com](https://www.instagram.com/erlend-art.com)
[@erlend.art](https://www.instagram.com/erlend.art)

42

BAGI

Selma Enoksen

SNITT

En tegneserie om å være bartender. Snitt er en samling av tanker og erfaringer som jeg har gjort meg gjennom fem år bak diverse av Oslos barer. Serien handler om sårbare relasjoner, innbilt intimitet og en absurd maktbalanse.

A comic book about being a bartender. Snitt is a collection of my thoughts and experiences, collected through five years of working behind several of Oslo's bars. The comic is about fragile relations, false intimacy, and an absurd power balance.

reknae@gmail.com
@selmaenoksen

43

BAGI

Marthe Dick Halvorsen

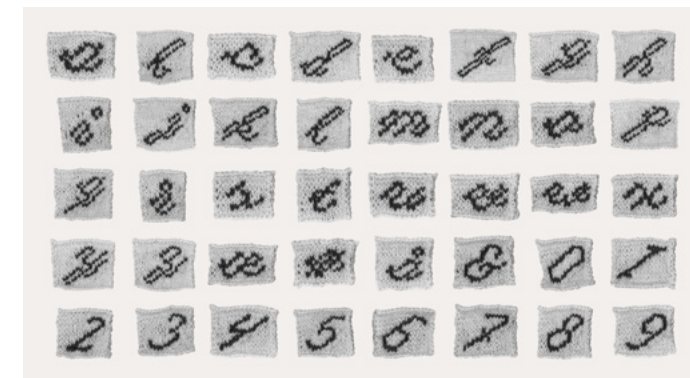
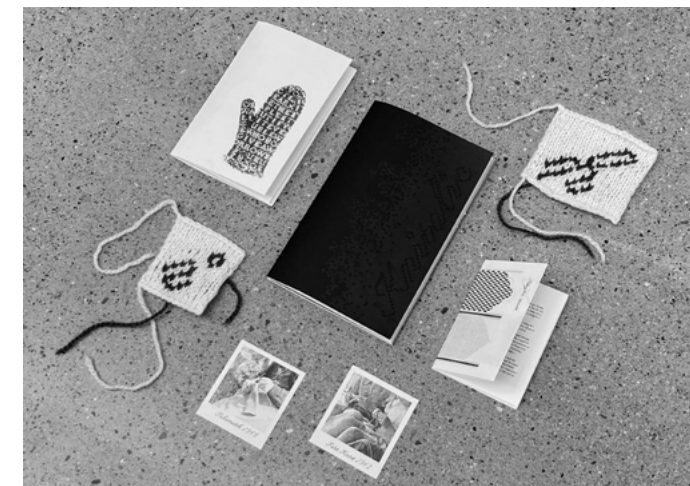
Knitalics ~ et strikkeskriftprosjekt

Welcome to a world where typography merges with wool, knitting needles, history and patience. *Knitalics* is a typography project consisting of a photographic essay, a type specimen, a knitting pattern and an array of knitted samples. Through the fusion of letterforms and knitting as a technique, the project demonstrates a translation of pixel technology from the digital to the analog.

Velkommen til en verden av skrift som lever gjennom ull, strikkepinner, historie og tålmodighet. *Knitalics* er et skriftprosjekt bestående av et bildeessay, en skriftprøvebok, en strikkeoppskrift og en hel haug med strikkelapper. Gjennom bruken av bokstaver som form og strikking som teknikk, viser prosjektet hvordan pikselteknologi kan oversettes fra det digitale til det analoge.

marthe@ihal.no
@marthedh

44

BAGI

Rasmus Hareide

Hvorfor skal alt være så jævlig vanskelig hele tiden?

Last winter, I experienced my worst depression ever. This affected my entire human experience, and evidently I had to make a comic book with well over a hundred pages to get these feelings out of my system. This biographical comic book covers my academic journey through procrastination, poor study habits, anxiety, burnout, depression, and subsequent self loathing. I have manifested these feelings through two different characters representing two sides of myself.

Procrastination might be the comic's most prominent theme. As a metaphor for my artistic process I illustrate this with naive sketches finished at the last second, and the story progresses towards a settlement against my inner critic.

I vinter opplevde jeg min største depresjon noensinne. Dette påvirket hele tilværelsen min og selvfølgelig måtte jeg lage en tegneserie på litt over hundre sider for å få utløp for disse følelsene. Denne biografiske tegneserien tar for seg min akademiske reise gjennom prokrastinasjon, dårlig studieteknikk, imposter-syndrom, angst, utbrenthet, depresjon, og medfølgende selvhat. Disse følelsene har jeg manifestert gjennom to forskjellige figurer som representerer to sider av meg selv.

Prokrastinasjon er kanskje det største temaet. Som en metafor for min kunstneriske prosess illustreres dette med naive skisser fullført i siste liten, og historien utvikler seg til et oppgjør mot min indre kritiker.

rasmus.hareide@live.no
[@raskunst](https://www.instagram.com/raskunst)

45

BAGI

Mona Huang Høivik

Østenfor sol og vestenfor måne

Leter etter ord og ild.

monahuangg@gmail.com
[@monahuangi](https://www.instagram.com/monahuangi)

46

BAGI

Marie Victoria Brandtzæg Slaatta

Interruption of a Flow

And then ... and then ... and then ...

... In three parts, I explore the relationship between the book's form and materiality, our way of reading, and the time we inhabit.

Og så ... og så ... og så ...

... I tre deler undersøker jeg sammenhengen mellom bokas form og materialitet, vår lese måte og tiden vi befinner oss i.

47

BAGI

Estella Tenga

An Attitude of Mind: Reflections on Ujamaa

In my project I have worked with the essay "The Basis of African Socialism" written by Julius Nyerere in 1962, one year after Tanzania's independence. In the essay Nyerere, who also became the country's first president, establishes a new form of socialism ~ Ujamaa, meaning "familyhood" ~ with self-reliance and co-operation as its core beliefs. Today, over 60 years later, I find it striking how relevant Nyerere's ideas still are. However, it is more so the optimism and boldness he writes with that I admire and am moved by. This is a quality that I sometimes struggle to find in myself. As my parents are a product of this time and thus I a by-product of sorts, this manifesto becomes a vessel for me to reflect on my own experience and identity. And most importantly, a lesson in daring to occupy the spaces I find myself in.

I mitt prosjekt har jeg jobbet med essayet «The Basis of African Socialism» skrevet av Julius Nyerere i 1962, ett år etter Tanzanias uavhengighet. I teksten legger Nyerere, grunnlaget for en ny form for sosialisme ~ Ujamaa, som oversettes til «familyhood» ~ med «self-reliance» og «co-operation» i fokus. I dag, over 60 år senere, overrasker det meg over hvor relevante Nyereres ideer fortsatt er. Men det er optimismen og modigheten han skriver med, som jeg virkelig treffer meg. Disse er egenskaper jeg kan slite med å finne i meg selv. Fordi foreldrene mine er et produkt av denne tiden og dermed jeg et slags biprodukt, blir dette manifestet en måte for meg å reflektere over min egen opplevelse og identitet. Og aller viktigst, en øvelse i å våge å ta plass hvorhen jeg befinner meg.

estella.tenga@gmail.com
estellatenga.com
@estellatenga

48

BAGI

Maija Uleberg

52 (454)

Utfordring av en klassisk kortstokk

I have always been interested in card games. As a child, I used to play cards with adults and children at my grandmother's cabin. There are many people I wouldn't have gotten to know if we hadn't played cards together. During my studies, I developed an interest in drawing letters and words. These became two interests I wanted to combine in my bachelor project. In this project, I have drawn a large number of cards by hand (454). I selected some of the cards and digitized them for the final card deck.

Jeg har alltid vært interessert i kortspill. Som liten pleide jeg alltid å spille kort med voksne og barn på hytta hos bestemor. Det er mange jeg ikke ville blitt kjent med om vi ikke spilte kort sammen. Spillet jevnet ut aldersforskjellen og fjernet språkbarrieren. I løpet av studiet har jeg fått stor interesse for å tegne bokstaver og ord. Dette ble to interesser jeg ville slå sammen i bachelorprosjektet mitt. I dette prosjektet har jeg tegnet en stor mengde kort for hånd (454). Noen av kortene valgte jeg ut og digitaliserte til kortstokken.

maija@uleberg.no
maijauleberg.no

49

BAGI

Harald Martin Orvin Wroldsen

Slurk

Jeg har laget en kortfilm, som har fått navnet *Slurk*.

Jeg har jobbet med 3D-animasjon, lyd-design og laget noe musikk. I dette prosjektet ønsket jeg å utfordre meg selv, med å ha mer enn ett visuelt stiluttrykk med i filmen, og utforske avansert animasjon. Den varer i ca. fire minutter.

wroldsenharald@gmail.com
[@hmow.design](http://hmow.design)

50

MAGI

Levi Holt Bratland

Surdeigen

Surdeigen (The Sour Dough) is a series of illustrations documenting the everyday life of the artist during his masters project.

Surdeigen er en serie illustrasjoner som dokumenterer tegnerens hverdag i en periode han prøvde å gjøre et masterprosjekt.

leviholtbratland@gmail.com
leviholtbratland.no
[@leviholtbratland](https://www.instagram.com/leviholtbratland)

51

MAGI

Herman Breda Enkerud

Vi i nåtid

We come from sigh and moan
We have no idols or role models
We forget our phones and bank IDs
We have vivid dreams of disasters and everything that can go wrong

We in present tense is an experimental comic project. Through text and drawing, the work explores the relationship between the individual and the community, body and collective. At times humorous and tender, it's an exploration of a "we" that is never fully defined or bounded. This master project forms the basis for a larger comic book tentatively scheduled for publication in 2025.

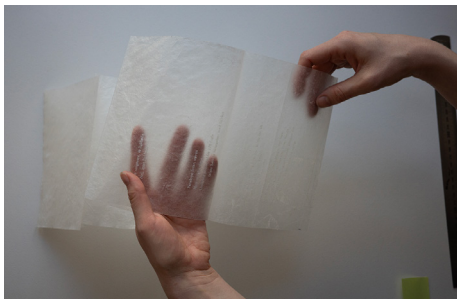
Vi kommer fra sukk og stønn
Vi har ingen idoler eller forbilder
Vi glemmer mobil og bank-id
Vi har levende drømmer om katastrofer og alt som kan gå galt

Vi i nåtid er et eksperimentelt tegneserieprosjekt. Gjennom tekst og tegning utforsker arbeidet relasjonen mellom individ og fellesskap, kropp og kollektiv. En tidvis humoristisk og sår utforskning av et «vi» som aldri blir helt tydelig definert eller avgrenset. Dette masterprosjektet utgjør grunnlaget for en større tegneseriebok som tentativt skal gis ut i 2025.

herman.enkerud@gmail.com
herman.rodeo
[@herman_og_22_andre](https://www.instagram.com/herman_og_22_andre)

52

MAGI

Julia Jayko Fossland

Penelope I-V

Penelope says *no thanks* to the suitors, they nag, but she weaves, yes, and the weaving protects her from them.

In this story, craftsmanship has a respect that surpasses the suitors' lust for power. The weaving and the closeness to the materials protect Penelope from a distance that is building up around her. In *Penelope I-V*, I ask; we recognize the stories of the men who leave, of the sons who return, but where is the daughter?

She sits and weaves, images of spears and horses, left behind, trapped in her room.

I write and typeset the poems, I feel the weight of the letters.

This is about the book, about exploring how form can illustrate or illuminate a written work, how material choices, printing techniques, binding techniques, and paper manipulation can contextualize the work and give it space.

Penelope sier *nei takk* til beilerne, de maser, men hun vever, ja, og vevingen beskytter henne fra dem.

I denne historien har håndverket en respekt som overgår beilernes maktkåthet. Vevingen og nærheten til tekstilet beskytter Penelope fra en avstand som bygger seg opp omkring henne. I *Penelope I-V* spør jeg; vi kjenner historiene om mennene som drar, om sønnene som kommer tilbake, men hvor er datteren? Hun sitter og vever, bilder av spyd og hester, etterlatt, på sitt værelse.

Jeg skriver og setter diktene, jeg kjenner vekten av bokstavene.

Her handler det om Boka, om å utforske hvordan form kan illustrere eller illuminere et skrevet verk, hvordan materialvalg, trykktetnikker og bindeteknikker, samt manipulasjon av papir kan kontekstualisere verket, og gi det plass.

juliajfosslan@gmail.com
juliajaykofossland.com
[@juliajayko](https://www.instagram.com/juliajayko)

53

MAGI

Kine Kolstad

Hvordan følelser ser ut

How feelings look is an experimental project that explores the question of the title: What do feelings look like? Feelings are subjective and collective. We all have them but we can struggle to give them the place they deserve.

The result is a book with illustrations of different feelings, based on interviews with around ten people and my own associations with feelings. The book is an associative book, drawing lines from one page to the next, based on the illustrations and colours.

Hvordan følelser ser ut er et eksperimentelt prosjekt som utforsker det tittelen spør om: Hvordan ser følelser ut? Resultatet er en bok med illustrasjoner som utforsker følelsenes estetikk. Jeg har intervjuet ulike mennesker om hvordan et utvalg av følelser ser ut for dem, og har i kombinasjon med mine egne tolkninger laget en rekke varierte illustrasjoner.

Boka er ment som et assosiasjonsspill mellom illustrasjonene, i et forsøk på å uttrykke hvordan følelser er både subjektive og kollektive. Følelser er sjeldent alene. De eksisterer på et spektrum med gradvise overganger.

kinekolstad@hotmail.com
[@kinekolstad](https://www.instagram.com/kinekolstad)

54

MAGI

Christa Barlinn Korvald

Blyantene treffer og nå kjenner de hver bit av ryggen, kinnet, skjegget

On the Friday of pride week, almost two years ago, a man fired shots at the bars Per på hjørnet and London Pub, one of the few bar in this country for queers. He killed two people and injured several. London is where my friends and I usually go out.

In the hours that follow, everyone tries to understand which marks remain and what has been lost in the shooting. I start drawing down my own memories at the same time as more and more stories take shape in the months that follow.

The national broadcaster's story, my story, friends' stories, interrogations, testimony, drunk conversations, intelligence, statements from queer organizations, pictures on phones, police reports, the EOS committee and the news try to grasp the events of this night.

The trial in room 250 of Oslo District Court this spring, is the Norwegian state's settlement with the terrorist defendant's actions on the night of 25 June 2022. Photography is prohibited in Norwegian courtrooms. I have been present in the courtroom to draw the progress of the case from the opening speeches on 12 March to the proceedings on 16 May. The drawings show what I have seen.

Fredagen i prideuka for snart to år sida fyrte en mann av skudd mot barene Per på hjørnet og London Pub, en av de få barene i dette landet for skeive. Han drepte to mennesker og skøyt og skadet flere. London er der vennene mine og jeg pleier å dra ut.

I timene som følger prøver alle å forstå hvilke merker som sitter igjen og hva som har blitt borte i skuddene. Jeg begynner å tegne ned mine egne minner samtidig som flere og flere fortellinger formes i månedene som går. Riksringkasterfortellingen, min fortelling, venner sine historier, avhør, vitnesbyrd, fyllasamtaler, etterretning, helsejournaler, uttalelser fra skeive organisasjoner, bilder på telefoner, politirapporter, EOS-utvalget og nyheter prøver å gripe om hendelsene denne natta.

Rettsaken i sal 250 i Oslo tingrett denne våren, er den norske statens oppgjør med den terrortiltaltes handlinger natt til 25. juni 2022. I norske rettsaler er det fotoforbud. Jeg har vært tilstede i salen for å tegne sakens gang fra innledningsforedragene 12. mars til prosedyrene 16. mai. Tegningene viser hva jeg har sett.

christakorvald@gmail.com
christa.no
@kikachrista

55

MAGI

Chonlada Panpakdeediskul

Things Dry Fast ~ The Topography of Walking

Everything here dries fast. Even the acrylic colour dries faster than it does in my home country. The northern climate has changed one perception of time and slowly formed new habits and distinct senses of understanding.

Two movements are performed in parallel to adapt to the environment; a light ball flowing through the body, and the body strolling across the city. They together formed a layout of an unknown place, somewhere between the humid land and the cold climates.

This project explores how walking to the Norwegian landscape introduces contemporary drawing through cartography and additional interpretations.

Alt her tørker raskt. Til og med akrylfargen tørker raskere enn den gjør i mitt hjemland. Det nordlige klimaet har endret oppfatningen av tid og langsomt dannet nye vaner og distinkte forståelser.

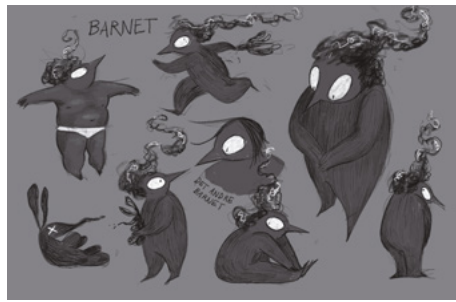
To bevegelser utføres parallelt for å tilpasse seg miljøet; en lett ball som flyter gjennom kroppen, og kroppen som rusler gjennom byen. De danner sammen et kart over et ukjent sted, et sted mellom den fuktige jorden og de kalde klimaene.

Dette prosjektet utforsker hvordan å gå til det norske landskapet introduserer samtidskunst gjennom kartografi og tilleggsfortolkninger.

jcl DPP.works@gmail.com
@jcl DPP

56

MAGI

Åsta Sparr

Det andre barnet

The Other Child is a children's book that can be submitted to a publisher for further development and publication. The story is based on the trope of "the changling", a creature from Norwegian folklore. The book uses this trope to explore the feeling of alienation that comes from not being able to meet expectations. The target audience is children aged 3 to 6 and their parents, and it is important to take the children's perspectives and feelings seriously. The result of the project is a 24 pages (14 spreads) long picture book, with different examples of how the book can be illustrated.

Det andre barnet er ei barnebok som kan sendes inn til et forlag for å utvikles videre og publiseres. Fortellingen bygger på tropen «bytingen», en figur fra norsk folketro. Boka bruker den til å utforske følelsen av utenforskap som dukker opp når en ikke klarer å møte krav og forventninger. Målgruppa er barn mellom 3 og 6 år og foreldrene deres, og det er viktig å ta barnas perspektiver og følelser på alvor. Resultatet av prosjektet er ei bildebok på 24 siden (14 oppslag), med noen forskjellige eksempler på hvordan boka kan illustreres.

aasspar@gmail.com
@sparress

57

MAGI

Nicolas Vittori

The Fisher Kingdom

The Fisher Kingdom is a series of improvised drawings investigating my non-figurative visual practice. Through it, I examine new creative processes and explore how these elements relate to the fields of design and illustration. A reflection that explores drawing as mark-making and their role in the communication of personal narratives.

The drawings are also collected in printed matters that experiment with the marks as materials. The printed objects become prisms to look at how the drawings relate to each other. But it also offers a glimpse at the sensory and physical experience of making these marks. It seeks to reveal the visual discoveries, ideas and processes that materialised.

The project reflects on the potentiality of non-figuration as a form of expression in the design field. And about how we talk about these marks and their role in illustration.

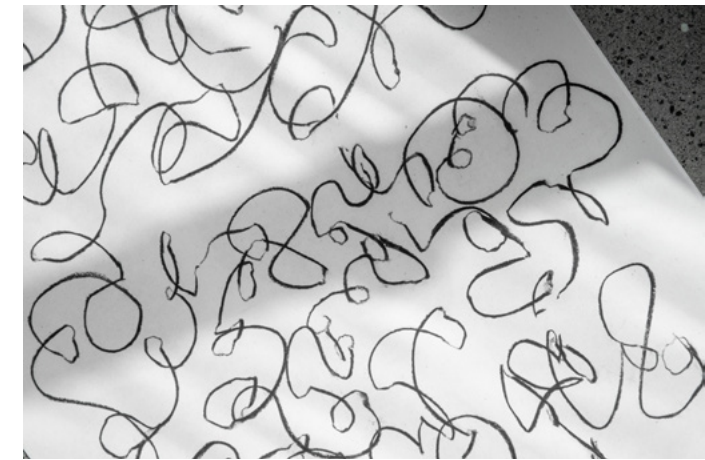
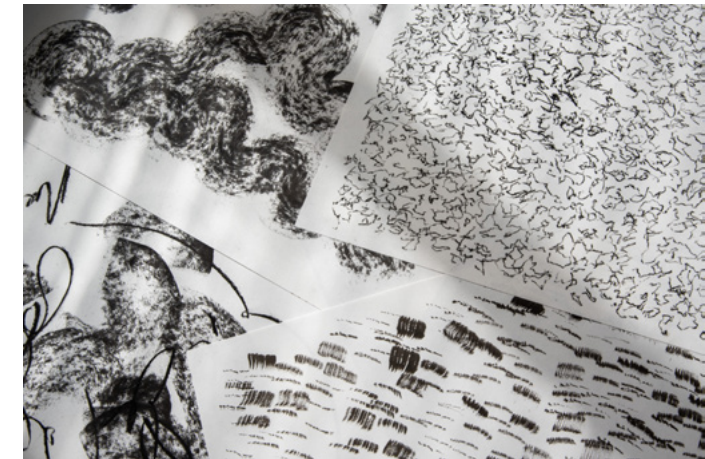
The Fisher Kingdom er en serie improviserte tegninger som utforsker min nonfigurative visuelle praksis. Gjennom den undersøker jeg nye kreative prosesser og utforsker hvordan disse elementene relaterer seg til design- og illustrasjonsfeltet. En refleksjon som utforsker tegning som mark-making og dens rolle i kommunikasjonen av personlige fortellinger.

Tegningene er også samlet i trykksaker som eksperimenterer med tegningene som materiale. De trykte objektene blir prismer for å se på hvordan tegningene forholder seg til hverandre. Men det gir også et glimt av den sanselige og fysiske opplevelsen av å lage disse merkene. Det søker å avdekke de visuelle oppdagelsene, ideene og prosessene som materialiserte seg.

Prosjektet reflekterer over potensialet i ikke-figurasjon som uttrykksform i designfeltet. Og om hvordan vi snakker om disse merkene og deres rolle i illustrasjon.

vittori.nicolas@gmail.com
nicolasvittori.com
@nicolasvittori

58

interior architecture and furniture design

Marius Aaserud, Haldis Hognestad Hasler, Elisabet Romer Iversen, Anniken Ore Larssen, Mira Genevieve Dagbo Landa, Sarah Manskow, Lasse Emil Mørck, Torbjørn Norheim, Ole Petter Stavrum Salater, Erik Sarto Thorshaug. / Tobias Bang, Charlotte Mathilde Friis, Alejandro Alberto Rebollar Heres, Johanne Hektoen Hjort–Larsen, Mathias Brask–Nilsen Malm, Marte Elise Nesdal, Camila Urrego Rojas, Josephine Sassu, Kjetil Smedal, Lloyd Achim Winter.

clothing design and costume design

Fanny Bjørn, Vilde Marie Birkeland, Vilde Espeland Brattekkås, Synne Flikke, Live Gåre, Nora Granhaug–Jones, Anne Silkjær Petersen, Xueqin Elina Pang, Molly Larsson Raak, Pål Mikael Madsen Sterk–Hansen. / Annikken Wilhelmsen, Chieh–Shan Chen, Sandra Holdal Hansen, Lieu Le, Pucen Liu, Magdalena Mikalsen, Yuzhuo Wang, Zhengwei Wu, Qingyi Zhang.

graphic design and illustration

Sara Aras Andersson, Ella Barclay, Erlend Klungnes Berg, Selma Enoksen, Marthe Dick Halvorsen, Rasmus Hareide, Mona Huang Høivik, Marie Victoria Brandtzæg Slaatta, Estella Tenga, Maija Uleberg, Harald Martin Orvin Wroldsen. / Levi Holt Bratland, Herman Breda Enkerud, Julia Jayko Fosslund, Kine Kolstad, Christa Barlinn Korvald, Chonlada Panpakdeediskul, Åsta Sparr, Nicolas Vittori.

designavgang.no

